**Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű és nem vált ki joghatást. Az EU intézményei semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért. A jogi aktusoknak – ideértve azok bevezető hivatkozásait és preambulumbekezdéseit is – az Európai Unió Hivatalos Lapjában közzétett és az EUR-Lex portálon megtalálható változatai tekintendők hitelesnek. Az említett hivatalos szövegváltozatok közvetlenül elérhetők az ebben a dokumentumban elhelyezett linkeken keresztül**

►B

# AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/95/EU IRÁNYELVE

**(2011. december 13.)**

**a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról**

**(átdolgozás)**

(HL L 337., 2011.12.20., 9. o.)

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 167., 2017.6.30., 58. o. (2011/95/EU)

►C2 Helyesbítés, HL L 19., 2019.1.22., 20. o. (2011/95/EU)

▼B

# AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 2011/95/EU IRÁNYELVE

**(2011. december 13.)**

**a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, az egységes menekült- vagy kiegészítő védelmet biztosító jogállásra, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályokról**

**(átdolgozás)**

## I. FEJEZET

## ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

### *1. cikk*

### Cél

Ezen irányelv célja a harmadik országbeli állampolgárok és hontalan személyek nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésére, a menekültek és a kiegészítő védelemre jogosultak egységes jogállására, valamint a nyújtott védelem tartalmára vonatkozó szabályoknak a megállapítása.

### *2. cikk*

### Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában az alábbi fogalommeghatározások alkalmazandók:

a) „nemzetközi védelem”: az e) pont szerinti menekültjogállás, illetve a g) pont szerinti kiegészítő védelmi jogállás;

b) „nemzetközi védelemben részesülő személyek”: az e) és g) pont szerint meghatározott menekült- vagy kiegészítő védelmi jogállásban részesülő személyek;

c) „genfi egyezmény”: az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel módosított, a menekültek jogállására vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben megkötött egyezmény;

d) „menekült”: harmadik ország olyan állampolgára, aki faji, illetőleg vallási okok, nemzeti hovatartozása, politikai meggyőződése avagy meghatározott társadalmi csoporthoz való tartozása miatti üldöztetéstől való megalapozott félelme miatt az állampolgársága szerinti országon kívül tartózkodik, és nem tudja, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem kívánja annak az országnak a védelmét igénybe venni; vagy olyan hontalan személy, aki korábbi szokásos tartózkodási helyén kívül tartózkodva a fenti okoknál fogva nem tud, vagy az üldöztetéstől való félelmében nem akar oda visszatérni, és akire a 12. cikk nem vonatkozik;

e) „menekültjogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam által menekültként történő elismerése;

▼B

f) „kiegészítő védelemre jogosult személy”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nem minősül menekültnek, de akivel kapcsolatban megalapozott okokból azt kell feltételezni, hogy származási országába, illetőleg hontalan személy esetében a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba való visszatérése esetén a 15. cikk szerinti súlyos sérelem elszenvedése tényleges veszélyének lenne kitéve; valamint akire a 17. cikk (1) és (2) bekezdése nem vonatkozik, és nem tudja vagy az ilyen veszélytől való félelmében nem kívánja ezen ország védelmét igénybe venni;

g) „kiegészítő védelmi jogállás”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy valamely tagállam által kiegészítő védelemre jogosult személyként történő elismerése;

h) „nemzetközi védelem iránti kérelem”: egy harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy által valamely tagállamnál előterjesztett olyan védelem iránti kérelem, amely a menekültjogállás, illetve a kiegészítő védelmi jogállás kérelmezéseként értelmezhető, és amely kapcsán a kérelmező nem kéri kifejezetten egy más jellegű, ezen irányelv hatálya alá nem tartozó olyan védelem biztosítását, amelynek megadását külön kell kérelmezni;

i) „kérelmező”: olyan harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy, aki nemzetközi védelem iránti kérelmet nyújtott be, amelynek tárgyában még nem hoztak jogerős határozatot;

j) „családtag”: a nemzetközi védelemben részesülő személy alábbi olyan családtagjai, akik a nemzetközi védelem iránti kérelemmel összefüggésben a kérdéses tagállamban tartózkodnak, amennyiben a családi kötelék már a származási országban is fennállt:

— a nemzetközi védelemben részesülő személy házastársa vagy nőtlen/hajadon élettársa, amennyiben az érintett tagállam harmadik országbeli állampolgárokra vonatkozó jogszabályai vagy gyakorlata az élettársakat a házaspárokhoz hasonló módon kezeli,

— az első francia bekezdésben említett párok, valamint a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú, nem házas gyermekei, függetlenül attól, hogy házasságban vagy házasságon kívül születtek, vagy nemzeti jogszabályok értelmében örökbe fogadták őket,

— amennyiben a nemzetközi védelemben részesülő személy kiskorú és nem házas, az apja, az anyja vagy az érte jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján felelős egyéb felnőtt;

k) „kiskorú”: a 18. életévét be nem töltött harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy;

▼B

l) „kísérő nélküli kiskorú”: olyan kiskorú, aki jogszabály vagy az érintett tagállam gyakorlata alapján érte felelős nagykorú személy kísérete nélkül lépett a tagállamok területére, mindaddig, amíg ilyen személy tényleges felügyelete alá nem kerül; ide tartozik azon kiskorú is, aki a tagállamok területére történt belépést követően maradt felügyelet nélkül;

m) „tartózkodási engedély”: a tagállam hatóságai által az említett állam jogszabályai alapján előírt formában kiállított, harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy számára az ország területén történő tartózkodást lehetővé tévő engedély;

n) „származási ország”: az állampolgárság, illetve hontalan személyek esetében a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti ország vagy országok.

*3. cikk*

**Kedvezőbb elbírálás elve**

A tagállamok kedvezőbb szabályokat vezethetnek be, illetve tarthatnak fenn annak meghatározására, hogy ki minősül menekültnek, illetve kiegészítő védelemre jogosult személynek, valamint a nemzetközi védelem tartalmának meghatározására, amennyiben e vonatkozó szabályok összeegyeztethetők ezen irányelvvel.

II. FEJEZET

**A NEMZETKÖZI VÉDELEM IRÁNTI KÉRELEM ÉRTÉKELÉSE**

*4. cikk*

**A tények és körülmények értékelése**

(1) A tagállamok a kérelmező kötelezettségének tekinthetik, hogy a lehető leggyorsabban bemutasson a nemzetközi védelem iránti kérelem megalapozásához szükséges valamennyi bizonyítékot. A kérelem szempontjából jelentőséggel bíró bizonyítékok értékelését – a kérelmező közreműködésével – a tagállam végzi.

(2) Az (1) bekezdésben említett bizonyítékok közé tartoznak a kérelmező által az alábbiak tekintetében szolgáltatott információk, valamint ezek alátámasztására a kérelmező birtokában lévő dokumentumok: a kérelmező életkora, háttere – ideértve az érintett hozzátartozókét is –, személyazonossága, állampolgársága(i), korábbi tartózkodási helye(i), illetve a korábbi tartózkodási helye(i) szerinti ország(ok), menedékjog iránt korábban benyújtott kérelmei, utazásának útvonala, úti okmányai, továbbá nemzetközi védelem iránti kérelmének indokai.

(3) A nemzetközi védelem iránti kérelem értékelése egyedi alapon, a következők figyelembevételével történik:

a) a kérelemre vonatkozó határozat meghozatalának időpontjában a származási országra vonatkozó valamennyi releváns tény, ideértve a származási ország törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, valamint azok alkalmazási módját is;

▼B

b) a kérelmező releváns nyilatkozatai és az általa bemutatott dokumentumok, ideértve az arra vonatkozó információkat is, hogy a kérelmező üldöztetésnek vagy súlyos sérelemnek ki volt-e téve, illetve, hogy ezek veszélye fennáll-e;

c) a kérelmező egyéni helyzete és személyes körülményei, ideértve az olyan tényezőket is, mint a háttér, nem és életkor, annak megállapítása érdekében, hogy a személyes körülményeit figyelembe véve a vele szemben elkövetett cselekmények vagy azon cselekmények, amelyeket vele szemben elkövethetnek, üldöztetésnek, illetve súlyos sérelemnek minősülnek-e;

d) azon kérdés megválaszolása, hogy a kérelmező a származási ország elhagyása után végzett-e olyan tevékenységet, amelynek kizárólagos vagy legfőbb célja a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtásához szükséges feltételek megteremtése volt, annak megállapítása érdekében, hogy e tevékenysége miatt az említett országba való visszatérése esetén a kérelmező vonatkozásában üldöztetés vagy súlyos sérelem veszélye fennállna-e;

e) azon kérdés megválaszolása, hogy ésszerűen elvárható-e a kérelmezőtől, hogy egy olyan másik állam védelmét vegye igénybe, amelynek állampolgárságát megszerezheti.

(4) Azon tény, hogy a kérelmező korábban már üldöztetésnek vagy súlyos sérelemnek volt kitéve, illetve vele szemben ilyen üldöztetés vagy súlyos sérelem közvetlen veszélye állt fenn, komoly alátámasztásául szolgál a kérelmező üldöztetéstől való megalapozott félelmének, valamit a súlyos sérelem tényleges veszélyének, kivéve, amennyiben alapos okból feltételezhető, hogy a kérelmezőt nem fogják újból üldözni, illetve hogy a súlyos sérelem veszélye vele szemben már nem áll fenn.

(5) Amennyiben a tagállamok alkalmazzák az (1) bekezdés első mondatában említett elvet, amely szerint a kérelmezőnek meg kell indokolnia a nemzetközi védelem iránti kérelmét, és amennyiben a kérelmező állításait nem támasztják alá dokumentumok vagy egyéb bizonyítékok, úgy ezen állításokat nem kell bizonyítani, amennyiben:

a) a kérelmező láthatóan mindent megtett kérelmének alátámasztása érdekében;

b) a kérelmező átadta a rendelkezésére álló valamennyi bizonyítékot, és az egyéb jelentős, de hiányzó bizonyítékok vonatkozásában kielégítő magyarázatot adott;

c) megállapítható, hogy a kérelmező állításai logikailag összefüggőek és hihetőek, és nem mondanak ellent a kérelmével kapcsolatban ismert általános és egyedi információknak;

d) a kérelmező az első adandó alkalommal benyújtotta a nemzetközi védelem iránti kérelmét, kivéve, amennyiben alapos indokkal igazolni tudja ennek elmulasztását; és

e) általánosságban megállapítható a kérelmező szavahihetősége.

▼B

*5. cikk*

**Sur place nemzetközi védelem**

(1) Az üldöztetéstől való megalapozott félelem, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye alapulhat olyan eseményeken is, amelyek azután következtek be, hogy a kérelmező a származási országát elhagyta.

(2) Az üldöztetéstől való megalapozott félelem, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye alapulhat a kérelmezőnek a származási ország elhagyása után folytatott tevékenységén is, különösen amennyiben megállapítható, hogy a kérelem alapjául szolgáló tevékenységek a származási országban már meglévő meggyőződés vagy beállítottság kifejezését és folytatását képezik.

(3) A genfi egyezmény sérelme nélkül, a tagállamok megállapíthatják, hogy az ismételt kérelmet benyújtó kérelmező rendszerint nem ismerhető el menekültként, amennyiben az üldöztetés veszélye olyan körülményeken alapul, amelyeket a származási ország elhagyását követően a kérelmező maga idézett elő.

*6. cikk*

**Az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem forrásai**

Az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem forrásai az alábbiak lehetnek:

a) az állam;

b) az államot vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartó felek vagy szervezetek;

c) az államtól független szereplők, amennyiben megállapítható, hogy az a) és b) pontban említett szereplők, ideértve a nemzetközi szervezeteket is, nem képesek vagy nem hajlandók az üldöztetéssel, illetve a súlyos sérelemmel szemben a 7. cikk szerint védelmet nyújtani.

*7. cikk*

**A védelem nyújtói**

(1) Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelmet csak az alábbiak nyújthatják:

a) az állam; vagy

b) az államot vagy az államterület egy jelentős részét ellenőrzésük alatt tartó felek vagy szervezetek, ideértve a nemzetközi szervezeteket is,

amennyiben hajlandóak és képesek a (2) bekezdés szerinti védelem nyújtására.

▼B

(2) Az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemnek hatékonynak és ideiglenes jellegűnek kell lennie. A védelem általában akkor biztosított, ha az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett szereplők – például az üldöztetésnek, illetve súlyos sérelmet okozónak minősülő cselekmények felderítéséhez, büntetőeljárás útján történő üldözéséhez és szankcionálásához szükséges hatékony jogszabályokkal – megfelelő lépéseket tesznek az üldöztetés, illetve a súlyos sérelem megakadályozása érdekében, és ha a kérelmező hozzáférhet e védelemhez.

(3) Annak értékelésekor, hogy egy adott államot vagy ezen állam területének egy jelentős részét egy nemzetközi szervezet ellenőrzi-e, és hogy e szervezet biztosítja-e a (2) bekezdés szerinti védelmet, a tagállamok figyelembe veszik a vonatkozó uniós jogi aktusokban adott esetben meghatározott iránymutatásokat.

*8. cikk*

**Belföldi védelem**

(1) A nemzetközi védelem iránti kérelem értékelésének részeként a tagállamok megállapíthatják, hogy a kérelmező nem szorul nemzetközi védelemre, amennyiben a származási ország egy részében:

a) nem áll fenn az üldöztetéstől való megalapozott félelem ténye, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye; vagy

b) hozzáférhet a 7. cikk szerint meghatározott, üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemhez,

és amennyiben a kérelmező biztonságosan és jogszerűen odautazhat és bebocsátást nyerhet az érintett országrészbe, és ésszerűen elvárható, hogy ott letelepedjen.

(2) Annak vizsgálata során, hogy a kérelmező esetében fennáll-e az üldöztetéstől való megalapozott félelem ténye, illetve a súlyos sérelem tényleges veszélye, illetve hogy a kérelmező – az (1) bekezdéssel összhangban – a származási ország valamely részében hozzáférhet-e az üldöztetés vagy súlyos sérelem elleni védelemhez, a tagállamok a kérelemről szóló határozat meghozatalakor figyelembe veszik az érintett országrészben fennálló általános helyzetet, valamint a kérelmező személyes körülményeit, összhangban a 4. cikkel. E célból a tagállamok biztosítják, hogy olyan releváns forrásokból szerezzenek pontos és naprakész információkat, mint például az Egyesült Nemzetek menekültügyi főbiztosa és az Európai Menekültügyi Támogatási Hivatal.

III. FEJEZET

**A MENEKÜLTKÉNTI ELISMERÉS FELTÉTELEI**

*9. cikk*

**Az üldöztetés**

(1) Egy cselekmény a genfi egyezmény 1. cikkének A. pontja szerint akkor minősül üldözésnek, ha:

▼B

a) jellegénél, illetve ismétlődésénél fogva elegendően súlyos ahhoz, hogy az alapvető emberi jogokat súlyosan megsértse, különös tekintettel az állam azon kötelezettségeire, amelyektől az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 15. cikkének (2) bekezdése értelmében nem lehet eltérni; vagy

b) különböző olyan intézkedések együtteséből áll össze, amelyek elég súlyosan sértik az emberi jogokat ahhoz, hogy az érintett személy helyzetére az a) pontban említetthez hasonló módon hassanak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti üldözés többek között a következő cselekmények formájában jelenhet meg:

a) fizikai vagy pszichikai erőszak alkalmazása, ideértve a nemi erőszakot is;

b) olyan törvényi, rendeleti, közigazgatási, rendőrségi és/vagy igazságszolgáltatási intézkedések, amelyek önmagukban hátrányosan megkülönböztető jellegűek, vagy amelyeket hátrányosan megkülönböztető módon alkalmaznak;

c) aránytalanságok vagy hátrányos megkülönböztetés a büntetőeljárás során, aránytalan vagy hátrányosan megkülönböztető jellegű büntetés;

d) a bírósági jogvédelem megtagadása, amennyiben mindez aránytalan vagy hátrányosan megkülönböztető jellegű büntetéssel jár;

e) konfliktushelyzetben történő katonai szolgálatmegtagadás miatti büntetőeljárás vagy büntetés, amennyiben a katonai szolgálat teljesítése bűncselekmény vagy a 12. cikk (2) bekezdése szerinti kizáró okok hatálya alá tartozó valamely cselekmény elkövetésével járna;

f) olyan cselekmények, amelyeket nemi hovatartozás miatt vagy gyermekekkel szemben követtek el.

(3) A 2. cikk d) pontjával összhangban, a 10. cikkben említett okok, valamint az e cikk (1) bekezdésében üldözésnek minősített cselekmények, illetve az ilyen cselekményekkel szembeni védelem hiánya között összefüggésnek kell lennie.

*10. cikk*

**Üldöztetési okok**

(1) Az üldöztetési okok értékelésekor a tagállamok a következőket veszik figyelembe:

a) a faj fogalma magában foglalja különösen a bőrszín, származás, illetve meghatározott etnikai csoporthoz való tartozás szempontjait;

b) a vallás fogalma magában foglalja különösen a teista, nem teista és ateista meggyőződéseket, magánjellegű, illetve nyilvános vallási szertartásokon akár egyedül, akár másokkal való részvételt, illetve az ilyen szertartásokon történő részvételtől való tartózkodást, más vallásos jellegű tevékenységeket vagy véleménynyilvánítást, illetve bármilyen vallásos hiten alapuló, illetve e hit által megkövetelt személyes vagy közösségi magatartásformát;

▼B

c) a nemzetiség fogalma nem korlátozódik az állampolgárságra vagy annak hiányára, hanem magában foglalja különösen az olyan csoporthoz való tartozást is, amelyet annak kulturális, etnikai, illetve nyelvi identitása, közös földrajzi vagy politikai származása, illetve egy másik állam lakosságához fűződő viszonya határoz meg;

d) valamely csoport különösen akkor minősül meghatározott társadalmi csoportnak, ha:

— a csoport tagjai veleszületett jellemzőkkel vagy meg nem változtatható közös háttérrel rendelkeznek vagy olyan közös meggyőződésük, illetve jellemzőik vannak, amelyek olyannyira alapvetők az identitás, illetve lelkiismeret szempontjából, hogy az érintett személyeket nem lehetne azok feladására kényszeríteni, illetve

— a csoport az érintett országban egyértelműen elkülöníthető identitással rendelkezik, mivel a csoportot az azt körülvevő társadalom másként kezeli.

A származási ország körülményeitől függően meghatározott társadalmi csoportnak minősülhet az olyan csoport is, amely tagjainak közös jellemzője a szexuális irányultságon alapul. Nem tartoznak a szexuális irányultság fogalma alá az olyan cselekmények, amelyek a tagállamok nemzeti joga értelmében bűncselekménynek minősülnek. Egy meghatározott társadalmi csoporthoz tartozás meghatározása vagy egy ilyen csoport jellemzőinek beazonosítása céljából kellő figyelmet kell fordítani a nemre vonatkozó szempontokra, ideértve a nemi identitást is;

e) a politikai vélemény fogalma különösen azt foglalja magában, hogy a kérelmező egy olyan ügyben, amely a 6. cikkben említett potenciális üldözőt, annak politikáját vagy eljárását érinti, meghatározott véleményt, gondolatokat vagy meggyőződést képvisel, függetlenül attól, hogy a kérelmező az adott vélemény, gondolatok vagy meggyőződés alapján cselekedett-e.

(2) Annak értékelésekor, hogy a kérelmező üldöztetéstől való félelme megalapozott-e, nincs jelentősége annak, hogy a kérelmező ténylegesen rendelkezik-e az üldöztetés alapjául szolgáló faji, vallási, nemzetiségi, társadalmi vagy politikai jellemzőkkel, amennyiben üldözője úgy tekinti, hogy rendelkezik e jellemzőkkel.

*11. cikk*

**Megszűnés**

(1) A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy a továbbiakban már nem minősül menekültnek, amennyiben:

a) az állampolgársága szerinti ország védelmét önként újra igénybe veszi; vagy

b) állampolgárságának elvesztését követően azt önként újra megszerzi; vagy

▼B

c) új állampolgárságot szerez, és az új állampolgársága szerinti ország védelmét élvezi; vagy

d) önként újra letelepszik azon országban, amelyet az üldöztetéstől való félelmében elhagyott, illetve amelybe ezért nem tért vissza; vagy

e) azon körülmények megszűnése miatt, amelyek kapcsán menekültként ismerték el, az állampolgársága szerinti ország védelmének igénybevételét a továbbiakban már nem utasíthatja el; vagy

f) azon körülmények megszűnése miatt, amelyek kapcsán menekültként ismerték el, hontalan személyként vissza tud térni a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti országba.

(2) Az (1) bekezdés e) és f) pontjának alkalmazásakor a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a körülményekben bekövetkezett változás annyira jelentős és maradandó jellegű-e, hogy a menekült üldöztetés miatti félelme már nem tekinthető megalapozottnak.

(3) Az (1) bekezdés e) és f) pontja nem vonatkozik azon menekültre, aki egy korábbi üldöztetésből fakadó kényszerítő okokra tud hivatkozni arra vonatkozóan, hogy miért nem kíván élni az állampolgársága szerinti ország, illetve hontalan személy esetén a korábbi szokásos tartózkodási helye szerinti ország védelmével.

*12. cikk*

**Kizáró okok**

(1) A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem ismerhető el menekültként, amennyiben az érintett személy(t):

a) a genfi egyezmény 1. cikkének D. pontja szerint nem az Egyesült Nemzetek Menekültügyi Főbiztosságának, hanem az Egyesült Nemzetek valamely más szervének vagy ügynökségének védelmében vagy támogatásában részesül. Amennyiben e védelem vagy támogatás bármely okból anélkül szűnt meg, hogy e személyek helyzetét az Egyesült Nemzetek Közgyűlésének megfelelő határozataival összhangban véglegesen rendezték volna, e személyeket *ipso facto* megilletik az ezen irányelv által biztosított ellátások;

b) a tartózkodási helye szerinti ország hatáskörrel rendelkező hatóságai olyan személyként ismerték el, akit az érintett ország állampolgáraiéval megegyező vagy az azokéval egyenértékű jogok és kötelezettségek illetnek meg.

(2) A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem ismerhető el menekültként, amennyiben nyomós okkal feltételezhető, hogy az érintett személy:

a) béke elleni, háborús, vagy emberiség elleni, az ilyen bűncselekményekről rendelkező nemzetközi okmányokban meghatározott bűncselekményt követett el;

▼B

b) a menedéket nyújtó országon kívül, az országba menekültként történő befogadását – vagyis a menekültként való elismerésen alapuló tartózkodási engedély kiállításának időpontját – megelőzően súlyos, nem politikai bűncselekményt követett el; a különösen kegyetlen cselekmények akkor is súlyos, nem politikai bűncselekménynek minősíthetők, ha azokat állítólagos politikai célból követték el;

c) az Egyesült Nemzetek – az ENSZ Alapokmányának preambulumában, illetve 1. és 2. cikkében meghatározott – céljaiba és elveibe ütköző cselekményekben bűnös.

(3) Az (2) bekezdés rendelkezéseit az abban említett bűncselekmények vagy cselekmények felbujtóira, illetve az azok elkövetésében bármilyen módon részt vevő személyekre is alkalmazni kell.

## IV. FEJEZET

## A MENEKÜLTJOGÁLLÁS

### *13. cikk*

### A menekültként való elismerés

A tagállamok olyan harmadik országbeli állampolgárt vagy hontalan személyt ismernek el menekültként, aki megfelel a II. és III. fejezetben előírt feltételeknek.

### *14. cikk*

### A menekültjogállás visszavonása, megszüntetése, illetve megújításának megtagadása

(1) Amennyiben a harmadik ország állampolgára vagy a hontalan személy a 11. cikk értelmében már nem minősül menekültnek, úgy a 2004/83/EK irányelv hatálybalépése után benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében a tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik az érintett személy valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázibírósági szerv által elismert menekültjogállását, illetve megtagadják annak megújítását.

(2) A menekült 4. cikk (1) bekezdése szerinti kötelezettségének sérelme nélkül, amelynek értelmében köteles minden releváns tényt felfedni, illetve a rendelkezésére álló, jelentőséggel bíró dokumentumokat bemutatni, a menekültjogállást elismerő tagállamnak egyedi alapon kell bizonyítania, hogy az érintett személy e cikk (1) bekezdésének értelmében már nem minősül menekültnek, illetve, hogy sohasem minősült annak.

(3) A tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik a harmadik ország állampolgárának vagy a hontalan személynek a menekültjogállását, illetve megtagadják annak megújítását, ha a menekültjogállás elismerése után az érintett tagállam megállapítja, hogy:

a) az érintett személy menekültként való elismerését a 12. cikkel összhangban ki kellett volna zárni, illetve az érintett személy menekültként való elismerése a 12. cikkel összhangban kizárt;

▼B

b) a menekültjogállás elismerésében döntő szerepet játszott az, hogy az érintett személy nyilatkozata során megváltoztatta a tényeket, vagy tényeket elhallgatott, ideértve hamis vagy hamisított dokumentumok felhasználását is.

(4) A tagállamok visszavonhatják, illetve megszüntethetik a menekült valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázibírósági szerv által elismert jogállását, illetve megtagadhatják annak megújítását, amennyiben:

a) alaposan feltehető, hogy veszélyt jelent a tartózkodási helye szerinti tagállam biztonságára;

b) különösen súlyos bűncselekményért való jogerős elítéléséből fakadóan veszélyt jelent az érintett tagállam társadalmára.

(5) A (4) bekezdésben említett esetekben a tagállamok határozhatnak úgy, hogy nem ismerik el a menekültjogállást, amennyiben még nem született arról határozat.

(6) A (4) és (5) bekezdés hatálya alá tartozó személyeket megilletik a genfi egyezmény 3., 4., 16., 22., 31., 32., és 33. cikkében meghatározott vagy az azoknak megfelelő jogok, amennyiben e személyek az érintett tagállamban tartózkodnak.

## V. FEJEZET

## A KIEGÉSZÍTŐ VÉDELEMRE VALÓ JOGOSULTSÁG FELTÉTELEI

### *15. cikk*

### Súlyos sérelem

Az alábbiak minősülnek súlyos sérelemnek:

▼C1

a) halálbüntetés vagy kivégzés; vagy

▼B

b) kínzás vagy embertelen, illetve megalázó bánásmód vagy büntetés alkalmazása a kérelmezővel szemben a származási országban; vagy

c) nemzetközi vagy belső fegyveres konfliktushelyzetekben felmerülő megkülönböztetés nélküli erőszak következtében polgári személy életének vagy testi épségének súlyos és egyedi fenyegetettsége.

### *16. cikk*

### Megszűnés

(1) A harmadik ország állampolgárának, illetve a hontalan személynek kiegészítő védelemre való jogosultsága megszűnik, amennyiben a kiegészítő védelem elismeréséhez vezető körülmények megszűntek, vagy olyan mértékben változtak meg, hogy az említett védelem már nem szükséges.

▼B

(2) Az (1) bekezdés alkalmazásakor a tagállamoknak meg kell vizsgálniuk, hogy a körülményekben bekövetkezett változás annyira jelentős és maradandó jellegű-e, hogy a kiegészítő védelemre jogosult személy súlyos sérelemmel szembeni fenyegetettsége már nem megalapozott.

(3) Az (1) bekezdés nem vonatkozik azon kiegészítő védelmet élvezőkre, akik egy korábbi súlyos sérelemből fakadó kényszerítő okokra tudnak hivatkozni arra vonatkozóan, hogy miért nem kívánnak élni az állampolgárság szerinti ország, illetve hontalan személy esetén a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti ország védelmével.

*17. cikk*

**Kizáró okok**

(1) A harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy nem ismerhető el kiegészítő védelemre jogosultként, amennyiben nyomós okkal feltételezhető, hogy az érintett személy:

a) béke elleni, háborús, vagy emberiség elleni, az ilyen bűncselekményekről rendelkező nemzetközi okmányokban meghatározott bűncselekményt követett el;

b) súlyos bűncselekményt követett el;

c) az Egyesült Nemzetek – az ENSZ Alapokmányának preambulumában, illetve 1. és 2. cikkében meghatározott – céljaiba és elveibe ütköző cselekményekben bűnös;

d) veszélyt jelent a tartózkodási helye szerinti tagállam társadalmára vagy biztonságára.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit az abban említett bűncselekmények vagy cselekmények felbujtóira, illetve az azok elkövetésében bármilyen módon részt vevő személyekre is alkalmazni kell.

(3) A tagállamok kizárhatják a harmadik ország állampolgárát, illetve a hontalan személyt a kiegészítő védelemre jogosultak köréből, amennyiben az érintett személy az érintett tagállamba történő befogadását megelőzően egy vagy több, az (1) bekezdés hatálya alá nem tartozó olyan bűncselekményt követett el, amely az érintett tagállamban történő elkövetés esetén szabadságvesztéssel lenne büntetendő, és amennyiben a kérelmező csak az e bűncselekmény elkövetésével járó büntetés elkerülése érdekében hagyta el származási országát.

VI. FEJEZET

**A KIEGÉSZÍTŐ VÉDELMI JOGÁLLÁS**

*18. cikk*

**A kiegészítő védelmi jogállás elismerése**

A tagállamok olyan harmadik országbeli állampolgárt vagy hontalan személyt részesítenek kiegészítő védelemben, aki megfelel a II. és V. fejezetben előírt feltételeknek.

▼B

*19. cikk*

**A kiegészítő védelmi jogállás visszavonása, megszüntetése, illetve megújításának megtagadása**

(1) Amennyiben a harmadik ország állampolgára vagy a hontalan személy a 16. cikk értelmében már nem jogosult kiegészítő védelemre, úgy a 2004/83/EK irányelv hatálybalépése után benyújtott, nemzetközi védelem iránti kérelmek tekintetében a tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik az érintett személy valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázibírósági szerv által elismert kiegészítő védelmi jogállását, illetve megtagadják annak megújítását.

(2) A tagállamok visszavonhatják, illetve megszüntethetik a harmadik ország állampolgára, illetve a hontalan személy valamely kormányzati, közigazgatási, bírósági vagy kvázibírósági szerv által elismert kiegészítő védelmi jogállását, illetve megtagadhatják annak megújítását, amennyiben az érintett személyt a kiegészítő védelmi jogállás elismerését követően a 17. cikk (3) bekezdésével összhangban ki kellett volna zárni a kiegészítő védelemre jogosultak közül.

(3) A tagállamok visszavonják, illetve megszüntetik a harmadik országbeli állampolgár vagy hontalan személy kiegészítő védelmi jogállását, illetve megtagadják annak megújítását, ha:

a) az érintett személyt a kiegészítő védelmi jogállás elismerését követően a 17. cikk (1) és (2) bekezdésével összhangban ki kell vagy ki kellett volna zárni a kiegészítő védelemre jogosultak közül;

b) a kiegészítő védelmi jogállás elismerésében döntő szerepet játszott az, hogy az érintett személy nyilatkozata során megváltoztatta a tényeket, vagy tényeket elhallgatott, ideértve hamis vagy hamisított dokumentumok felhasználását is.

(4) A harmadik ország állampolgára, illetve a hontalan személy 4. cikk (1) bekezdése szerinti azon kötelezettségének sérelme nélkül, amelynek értelmében köteles minden releváns tényt felfedni, illetve a rendelkezésére álló, jelentőséggel bíró dokumentumokat bemutatni, a kiegészítő védelmi jogállást elismerő tagállamnak egyedi alapon kell bizonyítania, hogy az érintett személy e cikk (1), (2) és (3) bekezdésének értelmében nem, vagy már nem jogosult kiegészítő védelemre.

VII. FEJEZET

**A NEMZETKÖZI VÉDELEM TARTALMA**

*20. cikk*

**Általános rendelkezések**

(1) E fejezet rendelkezései nem sértik a genfi egyezményben megállapított jogokat.

(2) Eltérő rendelkezés hiányában e fejezetet mind a menekültek, mind pedig a kiegészítő védelemre jogosult személyek vonatkozásában alkalmazni kell.

▼B

(3) A tagállamok e fejezet rendelkezéseinek végrehajtása során figyelembe veszik a veszélyeztetett csoporthoz tartozó személyek, mint például kiskorúak, kísérő nélküli kiskorúak, fogyatékkal élő személyek, időskorúak, várandós nők, kiskorú gyermeket egyedül nevelő szülők, az emberkereskedelem áldozatai, a mentális zavarokkal küzdő személyek, valamint a kínzás, nemi erőszak vagy a pszichikai, fizikai, illetve szexuális erőszak más súlyos formái áldozatainak sajátos helyzetét.

(4) A (3) bekezdés csak azon személyekre alkalmazandó, akiknek különös szükségleteit helyzetük egyedi értékelését követően elismerték.

(5) E fejezet kiskorúakat érintő rendelkezéseinek végrehajtása során a tagállamoknak mindenek előtt a gyermek mindenek felett álló érdekét kell szem előtt tartaniuk.

*21. cikk*

**Visszaküldés elleni védelem**

(1) A tagállamok nemzetközi jogi kötelezettségeiknek megfelelően tiszteletben tartják a visszaküldés tilalmának elvét.

(2) Amennyiben azt az (1) bekezdésben említett nemzetközi kötelezettségek nem tiltják, úgy a tagállamok – a menekültként való hivatalos elismerés tényétől függetlenül – visszaküldhetik a menekültet, ha:

a) alaposan feltételezhető, hogy veszélyt jelent a tartózkodási helye szerinti tagállam biztonságára; vagy

b) különösen súlyos bűncselekményért való jogerős elítéléséből fakadóan veszélyt jelent az érintett tagállam társadalmára.

(3) A tagállamok visszavonhatják, illetve megszüntethetik a (2) bekezdés hatálya alá tartozó menekült tartózkodási engedélyét, illetve megtagadhatják annak megújítását vagy megadását.

*22. cikk*

**Tájékoztatás**

A tagállamok a menekült vagy a kiegészítő védelemi jogállás megadását követően haladéktalanul tájékoztatják a nemzetközi védelemben részesülő személyeket a jogállásukkal kapcsolatos jogokról és kötelezettségekről, olyan nyelven, amelyet az érintett személyek megértenek, vagy ésszerűen feltételezhető, hogy megértenek.

*23. cikk*

**A család egységének fenntartása**

(1) A tagállamok biztosítják a család egységének fenntarthatóságát.

▼B

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személy azon családtagjai, akik személyükben nem jogosultak ilyen védelemre, a nemzeti eljárásokkal összhangban igényelhessék a 24–35. cikkben említett ellátásokat, amennyiben mindez összeegyeztethető a családtag személyes jogállásával.

(3) Az (1) és (2) bekezdés nem alkalmazható, amennyiben a családtagot a III. és V. fejezet alapján kizárták, vagy ki kell zárni a nemzetközi védelemből.

(4) Az (1) és (2) bekezdés ellenére, a tagállamok nemzetbiztonsági vagy közrendi okokból megtagadhatják, korlátozhatják vagy visszavonhatják az azokban említett ellátásokat.

(5) A tagállamok határozhatnak úgy, hogy e cikk azon egyéb közeli hozzátartozókra is alkalmazandó, akik a származási ország elhagyásának időpontjában a családdal együtt éltek, és akik ezen időpontban teljes mértékben vagy nagy részben a nemzetközi védelemben részesülő személy eltartottjai voltak.

*24. cikk*

**Tartózkodási engedély**

(1) A tagállamok közvetlenül a nemzetközi védelem megadását követően és a 21. cikk (3) bekezdésének sérelme nélkül, legalább három évig érvényes és megújítható tartózkodási engedélyt állítanak ki a menekült jogállású személyek számára, kivéve, ha ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.

A 23. cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül, a menekült jogállásúként elismert személyek családtagjai részére kiállítandó tartózkodási engedély érvényességi ideje kevesebb lehet három évnél, és e tartózkodási engedély megújítható.

(2) A tagállamok a nemzetközi védelem magadását követően a lehető leghamarabb a kiegészítő védelemben részesített személyek és családtagjaik számára megújítható tartózkodási engedélyt állítanak ki legalább egyéves, illetve megújítás esetén legalább kétéves érvényességi idővel, kivéve, amennyiben ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.

*25. cikk*

**Úti okmányok**

(1) A tagállamok a menekült jogállásúként elismert személyek részére, a saját területükön kívülre történő utazás céljából a genfi egyezmény mellékletében meghatározott formájú úti okmányokat állítanak ki, kivéve, amennyiben ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.

▼B

(2) A tagállamok a területükön kívüli utazást lehetővé tevő okmányokat állítanak ki a kiegészítő védelemben részesülő olyan személyek számára, akik nem kaphatnak nemzeti útlevelet, kivéve, amennyiben ennek kényszerítő nemzetbiztonsági vagy közrendi okok ellentmondanak.

*26. cikk*

**A munkavállaláshoz való hozzáférés**

(1) A tagállamok közvetlenül a nemzetközi védelem megadását követően engedélyezik a védelemben részesülő személyek számára, hogy az adott foglalkozásra, illetve a közszolgálatra vonatkozó általános szabályokkal összhangban, önálló vagy nem önálló jövedelemszerző tevékenységet folytassanak.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek számára – a saját állampolgárokra vonatkozókkal azonos feltételek mellett – olyan tevékenységeket kínáljanak fel, mint például a foglalkoztatáshoz kapcsolódó felnőttképzési lehetőségek, a szakképzés – ideértve szakmai továbbképzéseket is –, a munkahelyi gyakorlati tapasztalatok szerzése, valamint a munkaügyi hivatalok által nyújtott tanácsadás.

(3) A tagállamok arra törekednek, hogy megkönnyítsék a nemzetközi védelemben részesülő személyek (2) bekezdésben említett tevékenységekhez való teljes körű hozzáférését.

(4) A javadalmazás, az önálló vagy nem önálló jövedelemszerző tevékenységekkel kapcsolatos társadalombiztosítási rendszerek elérhetősége és más foglalkoztatási feltételek tekintetében a tagállamok hatályos jogszabályait kell alkalmazni.

*27. cikk*

**Az oktatáshoz való hozzáférés**

(1) A tagállamok – a saját állampolgárokra vonatkozókkal azonos feltételek mellett – az oktatási rendszerhez teljes körű hozzáférést biztosítanak a nemzetközi védelemben részesülő valamennyi kiskorú számára.

▼C2

(2) A tagállamok – a harmadik országok területükön jogszerűen tartózkodó állampolgáraira vonatkozókkal azonos feltételek mellett – lehetővé teszik a nemzetközi védelemben részesülő felnőttek számára az általános oktatási rendszerhez, továbbképzéshez és átképzéshez való hozzáférést.

▼B

*28. cikk*

**A képesítések elismertetésére alkalmazott eljárásokhoz történő hozzáférés**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a külföldi diplomák, oklevelek vagy képesítést igazoló egyéb okiratok elismerésére irányuló meglévő eljárások keretében a nemzetközi védelemben részesülő személyek a saját állampolgárokkal egyenlő elbánásban részesüljenek.

▼B

(2) A tagállamok törekednek annak megkönnyítésére, hogy az iskolai képesítésüket dokumentumokkal igazolni nem képes, nemzetközi védelemben részesülő személyek teljeskörűen hozzáférhessenek a korábbi tanulmányaik értékelését, érvényesítését és akkreditálását szolgáló megfelelő rendszerekhez. Az ilyen intézkedéseknek meg kell felelniük a szakmai képesítések elismeréséről szóló, 2005. szeptember 7-i 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv [1] 2. cikke (2) bekezdésének és 3. cikke (3) bekezdésének.

*29. cikk*

**Szociális védelem**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek az e védelmet nyújtó tagállamban a saját állampolgárok számára meghatározottakkal azonos feltételek mellett részesüljenek a szükséges szociális ellátásokban.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott általános szabálytól eltérve, a tagállamok a kiegészítő védelemben részesített személyek számára nyújtandó szociális ellátásokat az alapellátásokra korlátozhatják, amelyeket aztán a saját állampolgároknak nyújtott mértékben és a rájuk alkalmazandó feltételek szerint kell biztosítani.

*30. cikk*

**Egészségügyi ellátás**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek az e védelmet nyújtó tagállam állampolgáraira vonatkozókkal azonos feltételek mellett juthassanak egészségügyi ellátáshoz.

(2) A tagállamok – a védelmet nyújtó tagállam állampolgáraira vonatkozókkal azonos feltételek mellett – megfelelő egészségügyi ellátást biztosítanak – ideértve szükség esetén a mentális zavarok kezelését is – a nemzetközi védelemben részesülő, különleges igényekkel rendelkező személyek, így például a várandós nők, a fogyatékkal élő személyek, a kínzás, nemi erőszak vagy a pszichikai, fizikai, illetve szexuális erőszak más súlyos formáinak áldozatai, valamint az olyan kiskorúak számára, akik bármilyen formájú visszaélés, elhanyagolás, kizsákmányolás, kínzás, kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve fegyveres konfliktus áldozatai voltak.

*31. cikk*

**Kísérő nélküli kiskorúak**

(1) A tagállamok a nemzetközi védelem megadása után haladéktalanul megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kísérő nélküli kiskorúak számára eseti gondnok, illetve szükség esetén a kiskorúak gondozásáért és jólétéért felelős szerv általi, vagy bármely más megfelelő képviseletet biztosítsanak, ideértve a jogszabályon vagy bírósági határozaton alapuló képviseletet is.

[1] HL L 255., 2005.9.30., 22. o.

▼B

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kijelölt gondnok vagy a képviselő ezen irányelv rendelkezéseinek végrehajtása során megfelelően figyelembe vegye a kiskorú szükségleteit. A hatáskörrel rendelkező hatóságok rendszeres értékeléseket végeznek.

(3) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a kísérő nélküli kiskorúakat a következőknél helyezzék el:

a) felnőtt hozzátartozók; vagy

b) nevelőcsalád; vagy

c) kiskorúak elhelyezésére szakosodott gondozóközpontok; vagy

d) kiskorúak elhelyezésére alkalmas más szálláshelyek.

Ilyenkor a gyermek kívánságait életkorára és érettségi fokára tekintettel kell figyelembe venni.

(4) Biztosítani kell, hogy a testvérek, figyelembe véve az érintett kiskorú érdekének elsődlegességét, valamint különösen életkorát és érettségi szintjét, lehetőség szerint együtt maradhassanak. A kísérő nélküli kiskorúak tartózkodási helyét a lehető legritkábban szabad változtatni.

(5) Amennyiben egy kísérő nélküli kiskorú nemzetközi védelemben részesült, és családtagjainak felkutatása még nem kezdődött meg, a tagállamok a nemzetközi védelem megadását követően mielőbb megkezdik a felkutatásukat a kiskorú mindenek felett álló érdekének tiszteletben tartásával. Abban az esetben, ha a családtagok felkutatása már megkezdődött, amennyiben szükséges, a tagállamok folytatják a kutatást. Amennyiben a kiskorú, illetve a kiskorú közeli hozzátartozóinak élete vagy testi épsége veszélybe kerülhet, különösen amennyiben azok a származási országban maradtak, ügyelni kell arra, hogy az érintett személyekre vonatkozó információk gyűjtése, feldolgozása és közlése bizalmasan történjen.

(6) Kísérő nélküli kiskorúakkal csak az azok szükségleteit illetően megfelelő képzésben részesült, illetve folyamatosan részesülő személyek foglalkozhatnak.

*32. cikk*

**A lakhatás elősegítése**

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nemzetközi védelemben részesülő személyek, a harmadik országok területükön jogszerűen tartózkodó más állampolgáraira vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett, szálláshelyhez jussanak.

(2) A nemzetközi védelemben részesülő személyek adott országon belüli szétszórásával kapcsolatos tagállami gyakorlatok tiszteletben tartása mellett a tagállamok olyan politikákat igyekeznek végrehajtani, amelyek célja a nemzetközi védelemben részesülő személyeket érő hátrányos megkülönböztetés megelőzése, valamint az esélyegyenlőség biztosítása a lakhatáshoz való hozzáférés tekintetében.

▼B

*33. cikk*

**Tagállamon belüli mozgásszabadság**

A tagállamok saját területükön a harmadik országok területükön jogszerűen tartózkodó más állampolgáraira vonatkozókkal azonos feltételek és korlátozások mellett engedélyezik a nemzetközi védelemben részesülő személyek szabad mozgását.

*34. cikk*

**Az integrációt elősegítő intézkedésekhez való hozzáférés**

A nemzetközi védelemben részesülő személyek társadalomba történő integrációjának elősegítése érdekében a tagállamok hozzáférést biztosítanak az integrációt – a menekültjogállásban vagy kiegészítő védelmi jogállásban részesülő személyek sajátos igényeinek figyelembevételével – szerintük legjobban elősegítő programokhoz, vagy megteremtik az ilyen programokhoz való hozzáférés előfeltételeit.

*35. cikk*

**Hazatelepülés**

A tagállamok támogatást nyújthatnak a nemzetközi védelemben részesülő azon személyek részére, akik haza kívánnak települni.

VIII. FEJEZET

**KÖZIGAZGATÁSI EGYÜTTMŰKÖDÉS**

*36. cikk*

**Együttműködés**

A tagállamok mindegyike kijelöl egy nemzeti kapcsolattartó pontot, és ennek címét megküldi a Bizottságnak. A Bizottság ezen információt közli a többi tagállammal.

A tagállamok a Bizottsággal összeköttetésben minden megfelelő intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy a hatáskörrel rendelkező hatóságok között közvetlen együttműködést és információcserét hozzanak létre.

*37. cikk*

**Személyzet**

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az ezen irányelvet végrehajtó hatóságok és más szervezetek megkapják a szükséges képzést, és a tevékenységük során tudomásukra jutott információkkal kapcsolatban betartsák a nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettséget.

▼B

IX. FEJEZET

**ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK**

*38. cikk*

**Jelentések**

(1) A Bizottság 2015. június 21-ig jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére ezen irányelv alkalmazásáról, és javaslatot tesz az esetlegesen szükséges módosításokra. E módosítási javaslatokat elsősorban a 2. és a 7. cikkel kapcsolatban kell megtenni. A tagállamok 2014. december 21-ig megküldik a Bizottság részére az említett jelentés elkészítéséhez szükséges valamennyi információt.

(2) A Bizottság a jelentés benyújtását követően legalább ötévenként jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére ezen irányelv alkalmazásáról.

*39. cikk*

**Átültetés a nemzeti jogba**

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. és 35. cikknek 2013. december 21-ig megfeleljenek. A tagállamok haladéktalanul megküldik a Bizottságnak e rendelkezések szövegét.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg. Tartalmazniuk kell továbbá egy olyan nyilatkozatot, hogy a meglévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekben szereplő, az ezen irányelv által hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozásokat az ezen irányelvre történő hivatkozásként kell tekinteni. A hivatkozás módját és a nyilatkozat formáját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok megküldik a Bizottságnak a nemzeti joguk ezen irányelv tárgykörébe tartozó főbb rendelkezéseit.

*40. cikk*

**Hatályon kívül helyezés**

A 2004/83/EK irányelv az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében 2013. december 21-én hatályát veszti, az I. melléklet B. részében az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozóan meghatározott határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

Az ezen irányelv hatálya alá tartozó tagállamok tekintetében a hatályon kívül helyezett irányelvre történő hivatkozások ezen irányelvre való hivatkozásnak tekintendők, és a II. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell őket értelmezni.

▼B

*41. cikk*

**Hatálybalépés**

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Az 1., 2., 4., 7., 8., 9., 10., 11., 16., 19., 20., 22., 23., 24., 25., 26., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 33., 34. és 35. cikket 2013. december 22-tól kell alkalmazni.

*42. cikk*

**Címzettek**

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei a Szerződéseknek megfelelően.

▼B

*I. MELLÉKLET*

A. RÉSZ

**Hatályon kívül helyezett irányelv**

(lásd a 40. cikket)

2004/83/EK tanácsi irányelv (HL L 304., 2004.9.30., 12. o.)

B. RÉSZ

**A nemzeti jogba való átültetésre előírt határidő**

(lásd a 39. cikket)

| Irányelv | Átültetés határideje |
|---|---|
| 2004/83/EK | 2006. október 10. |

▼B

*II. MELLÉKLET*

**Megfelelési táblázat**

| A 2004/83/EK irányelv | Ez az irányelv |
|---|---|
| *1. cikk* | *1. cikk* |
| 2. cikk, bevezető fordulat | 2. cikk, bevezető fordulat |
| 2. cikk, a) pont | 2. cikk, a) pont |
| — | 2. cikk, b) pont |
| 2. cikk, b)–g) pont | 2. cikk, c)–h) pont |
| — | 2. cikk, i) pont |
| 2. cikk, h) pont | 2. cikk, j) pont, első és második francia bekezdés |
| — | 2. cikk, j) pont, harmadik francia bekezdés |
| — | 2. cikk, k) pont |
| 2. cikk, i) pont | 2. cikk, l) pont |
| 2. cikk, j) pont | 2. cikk, m) pont |
| 2. cikk, k) pont | 2. cikk, n) pont |
| *3. cikk* | *3. cikk* |
| *4. cikk* | *4. cikk* |
| *5. cikk* | *5. cikk* |
| *6. cikk* | *6. cikk* |
| *7. cikk* | *7. cikk* |
| 8. cikk, (1) és (2) bekezdés | 8. cikk, (1) és (2) bekezdés |
| 8. cikk, (3) bekezdés | — |
| *9. cikk* | *9. cikk* |
| *10. cikk* | *10. cikk* |
| 11. cikk, (1) és (2) bekezdés | 11. cikk, (1) és (2) bekezdés |
| — | 11. cikk, (3) bekezdés |
| *12. cikk* | *12. cikk* |
| *13. cikk* | *13. cikk* |
| *14. cikk* | *14. cikk* |
| *15. cikk* | *15. cikk* |
| 16. cikk, (1) és (2) bekezdés | 16. cikk, (1) és (2) bekezdés |
| — | 16. cikk, (3) bekezdés |
| *17. cikk* | *17. cikk* |
| *18. cikk* | *18. cikk* |
| *19. cikk* | *19. cikk* |
| 20. cikk, (1)–(5) bekezdés | 20. cikk, (1)–(5) bekezdés |
| 20. cikk, (6) és (7) bekezdés | — |

▼B

| A 2004/83/EK irányelv | Ez az irányelv |
|---|---|
| *21. cikk* | *21. cikk* |
| *22. cikk* | *22. cikk* |
| 23. cikk, (1) bekezdés | 23. cikk, (1) bekezdés |
| 23. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés | 23. cikk, (2) bekezdés |
| 23. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés | — |
| 23. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés | — |
| 23. cikk, (3)–(5) bekezdés | 23. cikk, (3)–(5) bekezdés |
| 24. cikk, (1) bekezdés | 24. cikk, (1) bekezdés |
| 24. cikk, (2) bekezdés | 24. cikk, (2) bekezdés |
| *25. cikk* | *25. cikk* |
| 26. cikk, (1)–(3) bekezdés | 26. cikk, (1)–(3) bekezdés |
| 26. cikk, (4) bekezdés | — |
| 26. cikk, (5) bekezdés | 26. cikk, (4) bekezdés |
| 27. cikk, (1) és (2) bekezdés | 27. cikk, (1) és (2) bekezdés |
| 27. cikk, (3) bekezdés | 28. cikk, (1) bekezdés |
| — | 28. cikk, (2) |
| 28. cikk, (1) bekezdés | 29. cikk, (1) bekezdés |
| — | |
| 28. cikk, (2) bekezdés | 29. cikk, (2) bekezdés |
| 29. cikk, (1) bekezdés | 30. cikk, (1) bekezdés |
| 29. cikk, (2) bekezdés | — |
| 29. cikk, (3) bekezdés | 30. cikk, (2) bekezdés |
| *30. cikk* | *31. cikk* |
| *31. cikk* | 32. cikk, (1) bekezdés |
| — | 32. cikk, (2) bekezdés |
| *32. cikk* | *33. cikk* |
| *33. cikk* | *34. cikk* |
| *34. cikk* | *35. cikk* |
| *35. cikk* | *36. cikk* |
| *36. cikk* | *37. cikk* |
| *37. cikk* | *38. cikk* |
| *38. cikk* | *39. cikk* |
| — | *40. cikk* |
| *39. cikk* | *41. cikk* |
| *40. cikk* | *42. cikk* |
| — | *I. melléklet* |
| — | *II. melléklet* |